Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica întâi după Rusalii, a Tuturor Sfinţilor

Cobor cu cetele de sfinţi deasupra cetăţii cuvântului Meu din mijlocul neamului român, că e sărbătoarea lor, și sunt ei în alai cu multă măreție în ziua aceasta și trec prin fața tronului Domnului cete-cete atâta de frumos, și e mare bucuria lor în ziua lor de serbare laolaltă toți, și se înfățișează rând pe rând, aducând Domnului iubirea lor și toată mărirea.

O, dacă pe pământ e atâta de măreț când în fața comandantului de oști trec rânduri-rânduri cetele de ostași ai țării în zi de sărbătoare pentru țară, și-și îndulcesc de la ei privirea și gustul inimii toți cei care se adună să vadă această măreață frumusețe și ordine atât de așezată, o, cu cât mai mult măreți sunt cei din cer, oștirile cerești, unde este numai și numai slavă de nedescris, și trec rânduri-rânduri în ziua lor de slavă cetele de sfinți pe dinaintea slavei Domnului, și iată serbarea tuturor sfinților Mei, cu care Eu, Domnul, cobor în această zi și merg înaintea lor între cer și pământ, și se cutremură vrăjmașii cei din iad cu toate cetele lor când văd pe Domnul Biruitorul cu cetele Sale triumfând sus și jos, aducând tot mai aproape ziua cea mare și cântările ei de biruință asupra războiului dat de satana sfinților Domnului.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Ai venit la izvor și ne-am adunat în grădină și e plină grădina de slavă și de sfinții Mei în cete-cete, și iată de ce am pus Eu acestei grădini nume de grădină a întâlnirii între mărgăritarele din jurul grădiniței cuvântului Meu, cu care Mi-am început acum douăzeci și cinci de ani așezarea pe pământ a cetății Domnului, cetate de Nou Ierusalim pe vatra neamului român, după zece ani de la ridicarea între sfinții Mei a trâmbiței Mele Verginica, cea în care Eu, Domnul, Mi-am așezat sălaș și cale ca să vin cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp, și să împlinesc așa Scriptura venirii Mele cu sfinții în zeci de mii și să-Mi scriu pe cer și pe pământ numele Meu cel nou și cel mult: Cuvântul lui Dumnezeu, pe care atât de puțini îl înțeleg, căci el se face râu de cuvânt pe pământ, și aduce cu el tot ce este în cer.

O, în ziua aceasta de slavă Eu merg înaintea oștirilor de sfinți cu trâmbița Mea Verginica, cea care a avut ziua ei de naștere pe pământ în zi de duminică, ziua tuturor sfinților, așa cum Eu, Domnul, am hotărât pentru ea, iar acum ea cuvintează de lângă Mine și se face purtătoare de cuvânt dintre sfinți, și iată cuvântul ei:

— O, Tu ești cuvântul meu, Doamne și Stăpân al oștirilor cerești! Tu ai grăit peste pământ prin gura mea douăzeci și cinci de ani, Doamne, și Ți-ai împlinit venirea Ta și lucrul Tău cel mult în vreme de mare dușmănie asupra Ta și a mea din partea celor ce se credeau mari peste oameni, și se ridicau ei să-și păzească drepturile și se păzeau de mine și de Tine și mă asupreau pe mine pe pământ și mă dădeau la chin și la umilință multă, ca nu cumva să se clatine de pe scaune statul lor peste oameni cu viața lor cea depărtată de voia Ta pe pământ înaintea oamenilor, chiar dacă în numele Tău aveau ei scaune și domnie peste oameni.

O, mă aplec înaintea Ta între sfinți, și am acum cu mine ceata cea venită între cei din cer din mijlocul poporului de pe pământ, hrănit cu cuvântul Tău, Doamne, și cu care eu lucrez în cer și din cer înaintea Ta pentru cei de pe pământ și pentru izbânda Ta pe pământ, ca să vină slava Ta, Doamne, și ziua Ta de slavă, când sfinții Tăi vor fi numai ochi și se vor bucura nespus și-și vor astâmpăra dorul, căci Tu ești Cel dorit cu toată biruința Ta cea de la sfârșitul luptei, Doamne.

O, e plină de slava Ta și a sfinților Tăi grădina întâlnirii Tale cu cei de pe pământ ai Tăi când vii cu sfinții, Doamne slăvit! În ziua aceasta avem popor adunat la izvor și voiesc să-i dau sfaturi sfinte poporului cuvântului Tău și să știe tot mai mult că trebuie să fie el rod împlinit al cuvântului gurii Tale, cu care Tu îl hrănești ca să crească el așa cum vrei Tu să fie el, Doamne.

O, îți amintesc ție, popor al Domnului, de cuvântul Său cel scump când El a spus: «Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul, și cerul apoi!». *Fiilor, fiilor, să știți că viața voastră și*

faptele ei ar fi să fie pornirile cele bune și sfinte ale celor ce se vor naște din lucrul Domnului cu voi, iar aceasta să vă îndemne pe voi să fiți ca Domnul, fiilor.

O, măi fiilor, vă mai învăț să nu uitați că Domnul v-a povățuit cum să lucrați pentru cei ce dau să iubească și să caute cu această cale pe care merge Domnul cu voi. O, nu vă grăbiți după voia omului până nu veți afla de purtarea lui cea de până atunci cu cei apropiați lui. Când cineva îți dă mâna să-ți fie aproape, o, ai grijă, fiule, ca nu cumva să ridice apoi acela mâna sa împotriva ta și să te lovească cu ea și să-ți clatine pacea și să îndurereze mersul tău cu Domnul și să îndurereze pe Domnul.

I-aș învăța și pe cei ce dau să plece pe calea aceasta mântuitoare și i-aș sfătui încă de la început să nu ia în seamă greutățile și greul acestui drum, ci numai ceea ce vor afla la capătul drumului, dacă vor rămâne tot timpul pe acest drum, că altfel dacă vor lucra, Îi vor face Domnului lacrimi și cunună de spini. O, cât de mult trebuie să deprindă și să lucreze ca Domnul cei ce pornesc pe această cale măreață și scumpă, căci scumpă este și plata celor ce vor putea străbate până la capăt calea aceasta! Cei ce sunt și cei ce vin pe calea cuvântului Domnului ca să-I fie Lui popor, aceia trebuie să se poarte mereu, chiar și când sunt singuri, ca și cum ei sunt priviți de mulți, mulți ochi, căci altfel este mincinos față de Dumnezeu și față de semeni cel ce voiește să vină să umble în lumină.

O, fiule care iubești pe Domnul, vezi dacă-L iubești, că mereu trebuie să te dăruiești și să dăruiești, iar dacă nu ai ce să dăruiești, dăruiește din inima ta, că fără să dai nu ești copil al Domnului și al poporului Domnului. O, ai grijă de duhul cel mereu fierbinte al frăției și al lucrării frăției, și bate bine și mult această cărare, căci cărarea nebătută se astupă și nu mai este apoi.

O, fiți smeriți și blânzi ca Domnul, iar duhul umilinței să vă ajute la această împlinire, și veți sta înaintea Domnului mereu, mereu cu așa putere sfântă, cu fapta, nu cu vorba, căci vorba cea multă gre-șește mereu prin toate cele câte nu trebuiesc vorbite, măi fiilor.

O, e mare slava sărbătorii de azi, iar eu stau înaintea Domnului cu cei din cer popor al meu și cerem Domnului pentru poporul cel de pe pământ al meu și al Domnului:

O, dă-le, Doamne, purtare ca a Ta să aibă cei ce Te iubesc și vin spre împlinirea voilor Tale, căci după purtarea lui cu cei aproape lui se află și se cunoaște omul cum este, și iată, trebuie grijă și trebuie îndatoriri împlinite apoi, căci nimeni nu ajunge bine decât făcând bine.

Eu sunt plină de fericire că am grăit poporului Tău și al meu, iar Tu ești Cel ce îl hrănești pe el cu cele de la Tine ca să crească el cât Tine, Doamne.

Îți dau slavă dintre sfinți în ziua aceasta când se sărbătorește în cer duminica nașterii mele pe pământ, o, Doamne. Cei care citesc istoria și cartea cuvântului Tău văd în ea povestea mea cu Tine și știu apoi toate, știu de la Tine și de la cei din cer, iar eu acum m-am scris lângă Tine și am cuvântat în această măreață zi de sărbătoare pentru sfinții Tăi. Duhul meu este cuprins în Duhul Tău, ca și pe pământ cât am stat, și mă aplec înaintea slavei Tale și a sfinților Tăi și Te rog cu dor și cu lacrimi, ai grijă de poporul cuvântului Tău și vezi pe fiecare! Pe unii să-i întărești în lucrările Tale, pe alții să-i îndreptezi mai mult spre voile Tale, în timp ce pe cei căzuți de la pieptul Tău să-i faci cumva să-și lucreze căință, Doamne. Pe toți după cercetarea Ta să-i întărești sau să-i îndrepți sau să-i ridici, că Tu ești Domnul și ai bunătate și ai blândețea duhului și ai milostivire, Doamne.

O, în cer se varsă lacrimi pentru cei de pe pământ, și aceasta pentru că nu plâng cei de pe pământ, de vreme ce ei nu văd decât cât vede mărginirea privirii lor, dar lacrimile sfinților sunt tot o rugăciune, o, fii ai lui Dumnezeu-Cuvântul, că numai rugăciunea cu lacrimi are putere de împlinire, căci lacrimile, numai ele sunt cele ce fac rugăciunea cea cu adevărat rugăciune, iar unde nu sunt lacrimi vii nu este nici rugăciune vie și cu putere în ea, cu durere sau cu iubire în ea.

O, Doamne, nădejdea mea este Ființa Ta în fiii cuvântului Tău cel de azi. Amin.

— O, Verginico, o, trâmbița Mea cea de apoi, Ființa Mea o doresc și Eu în cei de azi fii ai poporului cuvântului Meu, ca să Mă pot vedea în ei, ca să Mă pot sprijini pe ei așa cum Tatăl Se sprijină pe Mine.

O, numai o datorie ai tu, poporul Meu de azi, și aceea este să ai grijă să fii ca Mine, ca Domnul tău, ca să fii al Lui și ca să se vadă că El este Domnul tău și că în El și din El și cu El tu trăiești și ești.

Vă binecuvintez pe voi cu toți sfinții Mei și vă voiesc după chipul și asemănarea Mea în toată clipa, fiilor adunați în ziua aceasta lângă izvorul Meu de cuvânt și lângă fiii străjeri aici, la izvor. Vă dau vouă cetele de sfinți în ajutor mereu în lucrul vostru cel pentru Domnul. Vine ziua și plata pentru toți cei care au lucrat sau nu pentru Mine și cu Mine, și va fi atunci bucurie sau suspin înlăcrimat. O, iat-o pe Verginica! Mi-a servit de trâmbiță și a fost trâmbița Mea, și a suspinat pe cale cu lacrimi din pricina celor ce au lovit în ea cu necredință sau cu dispreț în toată vremea ei pe pământ, iar acum ea este mare între sfinți și are ceata ei între cetele din cer, are pe cei care au fost fii ai cuvântului Meu de pe pământ și ai credinței cea pentru venirea Mea de azi și ai voii Mele în ei cât au stat pe pământ, iar acum sunt cei mari în cer, și au trecere mare la Domnul pentru credința lor în lucrările Mele de azi.

O, aveți grijă, fii ai cuvântului Meu, să trăiți pe pământ ca și în cer, căci cer nou și pământ nou trebuie să scriem peste cetatea cuvântului Meu și peste poporul cel născut din acest cuvânt.

O, pace vouă, fiilor! În zi măreață pentru toți sfinții Mei vă spun de sus și de jos, pace vouă! O, fiți vrednici de venirea Mea cu sfinții la voi, cu toți sfinții Mei, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25 mai/7 iunie 2015